

Sygn. akt I C 1228/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Kruźlak

Protokolant Maja Foremny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa Z. H. (1)

przeciwko Kancelarii (...)(...)w likwidacji w L.

o z a p ł a t ę

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powódki obowiązkiem zwrotu stronie pozwanej kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1228/14

UZASADNIENIE

Powódka Z. H. (2) w pozwie skierowanym przeciwko Kancelarii (...)(...)w L. domagała się zasądzenia kwoty 67.945,81 zł z ustawowymi odsetkami za naruszenie praw przez pozwanego.

W uzasadnieniu pozwu podała, że w drugiej połowie 2008 roku zleciła pozwanej sprawę dotyczącą odszkodowania za uszkodzenie nadwozia i podwozia samochodu osobowego marki N. (...). Uszkodzenia były spowodowane nieprawidłowym rozładunkiem z kontenera przez firmę rozładunkową w (...) w N.. Pozwana nie podjęła żadnych czynności prawnych bądź podjęła czynności pozorne, wysyłając do powódki kurtuazyjne pisma. Robiła to tak długo, że roszczenie uległo przedawnieniu.

Pozwana Kancelaria (...) i Radców Prawnych w likwidacji w L. wniosła o oddalenie powództwa.

Zaprzeczyła, by kiedykolwiek prowadziła sprawę na rzecz powódki dotyczącą odszkodowania. Zanegowała fakt udzielenia przez powódkę pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy. Powołując się na dołączone do pozwu dokumenty, podała, że klientem był K. D.. Przyznała, że podjęto kroki prawne i czynności w imieniu syna powódki, ale z powodu braku kontaktu z klientem prowadzenie sprawy zostało zawieszona.

Pozwana wniosła także zastrzeżenia do wysokości roszczenia podanego przez powódkę. Zakwestionowała prywatną opinię powódki, w której brak informacji, z jakiego systemu korzystał biegły przy ustalaniu kosztów naprawy. Ponadto podniosła, że koszt naprawy obejmuje wszystkie szkody, które zostały stwierdzone w zakupionym używanym pojeździe, a nie tylko te, które powstały w związku z niewłaściwym rozładunkiem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka zakupiła w USA uszkodzony w wypadku samochód N. (...). W chwili zakupu auto miało uszkodzone drzwi tylne lewe i lewe tylne nadkole. Samochód został przetransportowany do portu w B. w N.Tam w trakcie rozładunku

uległ uszkodzeniu. Sporządzono protokół uszkodzeń stwierdzający złamanie spojlera, złamanie i zagubienie zderzaka, pęknięcie szyby tylnej.

Dowód: zeznania świadka K. H. – k. 105, fotografie samochodu sprzed transportu – k. 122 – 123, protokół – k. 9 i 125 – 126

W dniu 6 czerwca 2008 roku rzeczoznawca R. R. dokonał na zlecenie syna powódki oceny technicznej pojazdu, stwierdzając uszkodzenia w wypadku drogowym oraz uszkodzenia spowodowane rozładunkiem. Według rzeczoznawcy rozładunkiem spowodowane były następujące uszkodzenia: uszkodzenie lewego tylnego błotnika, zgniecenie lusterka zewnętrznego, zagięcie dachu nad drzwiami tylnymi prawymi ze zbieciem szyby, zniszczenie opony i felgi, uszkodzenie sworznia wahacza tylnego, uszkodzenie drążka stabilizatora, uszkodzenie wahacza tylnego prawego, uszkodzenie zderzaka tylnego i rury wydechowej, uszkodzenie zderzaka przedniego, uszkodzenie kołyski tylnej, uszkodzenie podłużnicy lewej i prawej podłogi, zarysowanie i zagniecenie drzwi tylnych, uszkodzenie lampy tylnej, zgniecenie części bocznej tyłu. Naprawa obejmować miała tylne zawieszenie, układ wydechowy, wymianę lusterka zewnętrznego i szyby tylnej, prace blacharskie i lakiernicze obejmujące dach, drzwi tylne lewe, wymianę błotników tylnego i przedniego, zderzaków tylnego i przedniego, części bocznej prawego i lewego tyłu. Ogólny koszt wszystkich napraw według rzeczoznawcy wynosić miał 67.945,81 zł.

Dowód: ocena techniczna – k. 10 – 18 i 136 - 145

Powódka w drugiej połowie 2008 roku udała się do pozwanej, gdzie podpisała pełnomocnictwo do prowadzenia sprawy o odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu w transporcie. Nie uiściła żadnej kwoty, bo wynagrodzenie dla pozwanej miało pochodzić z wygranej w procesie przeciwko firmie spedycyjnej. Osobą wyznaczoną do kontaktów z pozwaną był syn powódki K. D. (obecnie M. – H.).

Dowód: zeznania świadka K. H. – k. 105, zeznania powódki – k. 108 - 109

Kancelaria (...) i Radców Prawnych w L. skierowała w dniu 2 lipca 2008 roku do syna powódki pismo wskazując na znak sprawy (...), na który należało się powoływać, prosząc o nadesłanie dokumentów, które wskazywałyby na wysokość poniesionej szkody.

Dowód: pismo – k. 7

Pozwana wystosowała w dniu 8 maja 2009 roku do syna powódki kolejne pismo opatrzone sygnaturą (...), w którym - w związku z prowadzoną sprawą - prosiła o nadesłanie rachunków za sporządzenie oceny technicznej nr (...) z dnia 25 marca 2009 roku. Ponadto prosiła o podanie czy syn powódki posiada (...) ochrony (...).

Dowód: pismo pozwanej – k. 4

Ponowne pismo skierowała pozwana po syna powódki w dniu 19 czerwca 2009 roku. Pismo miało tę samą sygnaturę. Pozwana prosiła o odpowiedź na pismo z dnia 8 maja 2009 roku.

Dowód: pismo pozwanej – k. 5

Syn powódki dzwonił do kancelarii, kilka razy osobiście przyjeżdżał, żeby dowiedzieć się o podejmowanych czynnościach.

Dowód: zeznania świadka K. H. – k. 105 – 106, zeznania świadka H. S. – k. 107 – 108

Samochód został naprawiony pod koniec 2008 roku w Polsce. Niektóre części kupowane były w U.. Kosztorys na zakup części zamiennych do naprawy samochodu powódki wystawiony w języku niemieckim w dniu 13 lutego 2009 roku wskazuje kwotę 12.537, 17 EUR brutto. W dniu 12 lutego 2009 roku pojazd został zarejestrowany na powódkę w Starostwie Powiatowym w Ś..

Dowód: dowód rejestracyjny – k. 8, zeznania świadka K. H. – k. 106, zeznania świadka H. S. – k. 107 – 108, decyzja – k. 129, kosztorys – k. 131 - 135

Sąd zważył:

Powódka zawarła z pozwaną umowę zlecenia określoną w przepisach art. 734 kodeksu cywilnego następnie. Powódka udzieliła pozwanej pełnomocnictwa do wystąpienia z procesem o odszkodowanie za szkody wyrządzone przez spedytora w trakcie transportu samochodu z USA do Europy.

Stosownie do art. 740 k.c. przyjmujący zlecenie powinien udzielać dającemu zlecenie potrzebnych wiadomości o przebiegu sprawy, a po wykonaniu zlecenia lub po wcześniejszym rozwiązaniu umowy złożyć mu sprawozdanie. Powinien mu wydać wszystko, co przy wykonaniu zlecenia dla niego uzyskał, chociażby w imieniu własnym.

Wbrew zarzutom pozwanej, powódka udowodniła, że wiązała ją z pozwaną umowa. Sprawie prowadzonej przez pozwaną nadano numer, przesyłano korespondencję. Nie zmienia tego fakt, że faktycznie w kontaktach z pozwaną powódka reprezentowana była przez swojego syna, który jest także pełnomocnikiem powódki w procesie sądowym.

Bezspornym między stronami było, że na poczet wynagrodzenia powódka nie uiściła żadnej kwoty, gdyż to pozwana zdecydowała, że pobierze wynagrodzenie z uzyskanego odszkodowania.

Powódka zarzucała, że pozwana nienależycie wykonała zobowiązanie. Mimo umowy nie wystąpiła z procesem odszkodowawczym przeciwko spedytorowi. Zgodnie z art. 471 kodeksu cywilnego dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Ponadto stosownie do art. 472 k.c. jeżeli ze szczególnego przepisu ustawy albo z czynności prawnej nie wynika nic innego, dłużnik odpowiedzialny jest za niezachowanie należytej staranności.

Pozwana nie zachowała należytej staranności w wykonaniu zobowiązania, nie podjęła w stosownym czasie czynności zmierzających do dochodzenia naprawienia szkody wyrządzonej powódce w trakcie transportu pojazdu. Fakt uszkodzenia pojazdu przy przeładunku nie budzi wątpliwości i został należycie wykazany dowodami, szczególnie protokołem opisu pojazdu.

Wobec tego, uznając odpowiedzialność pozwanej, należy przyjąć, że zobowiązana jest do naprawienia szkody stanowiącej równowartość odszkodowania nieuzyskanego z powodu swojego zaniedbania. Zgodnie z art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Natomiast art. 361 § 2 k.c. stanowi, że w powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Nie budzi wątpliwości fakt, że samochód przed przekazaniem go firmie spedycyjnej był uszkodzony. Z pewnością dotyczyło tylnej lewej części pojazdu, co przyznaje syn powódki i co widoczne jest na fotografiach. Powódka podała jako wartość szkody koszt naprawy samochodu, łącznie z tymi elementami, które były uszkodzone już w chwili nabycia pojazdu przez powódkę.

Za naprawę tych uszkodzeń nie ponosił odpowiedzialności spedytor. Tym samym koszt tej naprawy nie może obciążać pozwanej. W ewentualnym procesie odszkodowawczym powódka i tak nie uzyskałaby odszkodowania za te uszkodzenia.

Powódka dochodząca roszczenia odszkodowawczego winna udowodnić nie tylko zdarzenie, z którego szkoda wynikła (zaniechanie pozwanej), związek przyczynowy pomiędzy tym zdarzeniem a szkodą oraz wysokość szkody. Szkodą jest uszczerbek majątkowy w takich granicach, jaki byłby naprawiony przez spedytora.

Pozwana kwestionowała wysokość szkody, zarzucając, że koszt naprawy samochodu podany przez powódkę obejmuje wszystkie uszkodzenia. Powódka, przyznając, że samochód wcześniej był uszkodzony, nie wykazała, które uszkodzenia były skutkiem niewłaściwego rozładunku. Z protokołu opisu uszkodzeń wynika, że były to: złamanie spojlera, złamanie i zagubienie zderzaka, pęknięcie szyby tylnej. Między tym opisem a opinią rzeczoznawcy powołanego przez powódkę istnieje duża rozbieżność. Jej treść w sposób przybliżony określa , zakres uszkodzeń, które mogły powstać w transporcie, ale jej wnioski co do kosztów naprawy nasuwają zastrzeżenia, gdyż obejmują wszystkie uszkodzenia, także te sprzed transportu.

Stanowisko pozwanej, które było powódce znane od początku procesu skutkuje przerzuceniem na nią ciężaru udowodnienia faktu, z którego wywodzi skutki prawne, co wynika z przepisu art. 6 k.c. To powódka winna wykazać wysokość szkody.

Tak określona reguła dowodzenia w procesie cywilnym winna być zrealizowane poprzez przytoczenie okoliczności faktycznych i wskazanie dowodów na ich poparcie. Dowodem potwierdzającym wysokość szkody nie może być ocena techniczna, gdyż pozwana złożyła do niej zastrzeżenia. Nie może być nim także kosztorys, bowiem ten także obejmował koszt zakupu części w związku z uszkodzeniami samochodu istniejącymi przed transportem. Poza tym zawierał ceny w EUR, choć sam syn powódki przyznał, że kupował części w USA.

Nie została więc udowodniona przez powódkę wysokość szkody. Mimo pouczenia i zakreślenia terminu do zgłoszenia wniosków dowodowych, powódka nie zawnioskowała innych dowodów na wykazanie szkody wynikłej z nieprawidłowego transportu.

Skutkiem braku wykazania niebudzącymi wątpliwości dowodami wysokości szkody było oddalenie powództwa.

Rozstrzygnięcie o kosztach oparto na przepisie art. 102 k.p.c., uznając że wiek powódki, jej sytuacja życiowa uzasadniają nieobciążanie jej kosztami.

Mając powyższe na uwadze na podstawie powołanych wyżej przepisów orzeczono jak w sentencji.